

EDITORIAL

El Dret Civil (i lo demes) que nos neguen

¡Lo que nos aplega a costar als valencians conseguir lo que uns atres tenen debades!

Sis comunitats autonomes contenen en dret civil o foral propi, reconegut per la **Constitucio** espanyola: **Galicia, País Vasc, Navarra, Arago, Catalunya i Balears.**

A **Valencia**, a pesar de contar en una legislacio foral equivalent a la de qualsevol de les atres, se li nega eixe dret. La rao està en el **Decret de Nova Planta** de 1707, que anulà les lleis forals imponent el dret de **Castella**; encara que no ho feu de forma uniforme, sino que, segons el territori, llevà mes o manco drets. També, mes pronte o mes tart, se'n restituiren alguns; de nou, a uns si i a uns atres no.

Com es ya habitual, els valencians se'n duerem la pijor part: nos llevaren tots els drets, i no nos en tornaren cap.

En la reforma del **Estatut d'Autonomia** valencià del 2006 s'incorporà el **Dret Civil Valencià**, es dir, el dret dels valencians a aprovar les nostres lleis en matèria de relacions socials i personals. Les **Corts** valencianes començaren a fer us d'esta competència i aprovaren tres lleis, que quedaren en suspens perque els governs centrals (de **Zapatero** i de **Rajoy**) presentaren recursos d'inconstitucionalitat, als quals donà la rao el **Tribunal Constitucional** en 2016. La decisio se basà en que no havia segut derogat mai el Decret de Nova Planta i, tal com estava redactada la **Carta Magna**, les Corts no podien legislar en estos temes.

Ya es mala sort que la redaccio exacta d'un articul de la Constitucio file tan prim que nos deixe fora d'un dret que reconeix a tots els demes. Algun malpensat diria que els autors del text el feren aixina a proposit.

Per un altre costat, hem de recodar una volta mes la referencia al mal que ve de **Almansa**. Quan el valencianisme trau a colocio aquella derrota i insistix en que els seus efectes alcançen fins al dia de hui, sempre apareix el "español y mucho español" de tanda a tildarnos poc manco que de plorons, de buscar excuses en un passat remot que ya no te influencia en el present. ¡I tant que te influencia! Tanta que encara nos obliga a batallar per a conseguir un dret que uns atres tenen fa ya quaranta anys.

En 2020 se reclamà per les **Corts** valencianes una **modificacio tecnica** de la Constitucio que permetia eludir l'inconvenient. En bona voluntat per part de tots, això se fa en un no res, com aquell que diu.

Puix be, el tema du dos anys paralisat, sense

que des del govern valencià se facen moviments per a donar-li un impuls.

La **Associacio de Juristes Valencians**, que ha estat espentant en este tema des del principi, du molts quilometros i multiples reunions fetes arreglant les adhesions de la societat: partits politics, entitats publiques i privades, associacions..., i corporacions locals: 540 localitats valencianes, de les 542 existents, s'han adherit a la reclamacio.

El passat 7 de març els juristes celebraren una jornada en el **Congrés dels Diputats**, consistent en una taula redona i diferents dissertacions, per a insistir en que se duga a efecte la modificacio constitucional requerida.

A la cita acodiren representants de la societat valenciana, en particular, d'entitats valencianistes i, entre elles, el **Rogle Constanti Llobart**, en el seu president, **Juli Moreno**, al front.

Aprofitant el viatge, Juli Moreno en representacio del Rogle, junt en **Joan B. Sancho**, president de **Convencio Valencianista**, abans d'acodir a l'acte en el **Congrés** se dirigiren a la **Real Academia Española** i entregaren un escrit firmat conjuntament en el que s'insistix en una atra reivindicacio: que se modifique la definicio de "valenciano" que dona el seu diccionari, a on, sense cap motiu raonable se'l defineix com a "dialecto del catalán". (Dit escrit se pot llegir en la seccio **Documents** de la nostra web.)

Si hagueren dispost de temps suficient podien haver ampliat l'idea. Podien haver anat al **Ministeri de Facenda i Funcio Publica** a reclamar que s'acabe d'una vegada la vergonyosa discriminacio que rebem els valencians, i nos doten d'una finaçacio justa, ademés del pagament del deute historic. En acabant, en el ministeri per a la **Transicio Ecologica i el Repte Democratic** podien haver demanat que solucionen el sempitern problema hidric de l'agricultura valenciana, que se resoldria facilmente en un raonable transvasament de l'Ebre. També podien haver-se passat pel **Museu Arqueologic Nacional** per a demanar, de nou, que tornen la **Dama** a la seua casa: **Elig. I**, com estos, molts mes casos que no tenim espai per a detallar. Potser, en canvi, no valguera la pena que se passaren pel **Palau de la Sarsuela** perque, per lo que ha demostrat fins ara **Felip V bis**, poc podem esperar els valencians de la **Casa Real**.

Regalem esta idea, i inclus sugerim el nom, per si alguna empresa de viages vol oferir una "ruta turistica de l'infamia" per la capital de l'Estat.

LA CITA

El poble que no lluita pel seu Dret, no mereix tindre'l.

Rudolf von Jhering

SUMARI

- 1 EDITORIAL: **EL DRET CIVIL (I LO DEMES) QUE NOS NEGUEN**
- 2 LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
PATRIMONI VALENCIÀ: **LA FESTA DELS MOROS I CRISTIANS D'ALCOY**
- 3 JOCS TRADICIONALS (LXXIX): **ALGUNS MODELS D'ARREPINYAR**
PATRIMONI VALENCIÀ: **LA FESTA DELS MOROS... (Continuacio)**
RESENYA BIBLIOGRAFICA: **EL SECRET DEL BOVET**
- 4 PASSATEMPS
RONDALLA: **EL CAVALL I EL PORC JAVALI**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

Si algun dia se nos oblidia demanar-li que faça fotopies d'est eixemplar per a repartir entre amics i coneguts, per favor, envienos a un mege..., per a demanar-li que faça fotopies d'est eixemplar per a repartir entre amics i coneguts.

ACTIVITATS CULTURALS ABRIL DE 2022

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Convencio (Convencio Valencianista)
www.convenciovalencianista.org
cvalencianista@gmail.com

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
grupdacciovalencianista.com

INEV (Institut d'Estudis Valencians)
www.inev.org // info@inev.org

LRP (Lo Rat Penat)
C/ Trínquet de Cavallers,9. Valencia C.
Tel: 963 91 09 92 // www.loratpenat.org
secretaria@loratpenat.org

RACV (Real Acadèmia de Cultura Valenciana)
C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 Fax: 963 91 56 94
www.racv.es

Rogle
rogleconstantillombart@gmail.com

6 Abr (dimecres) 19:00 h. Saló d'Actes de l'Ateneu Mercantil. Pça. Ajuntament. Valencia C.

COMMEMORACIO: 40 ANIVERSARI DE L'ACTE D'ADHESIO A LES NORMES D'EL PUIG. Acte d'homenage als artífexs de la normativa valenciana.

Entrada lliure fins a completar l'afor.

+Info: **RACV**

7 Abr (dijous) De 19 a 20:30 h. Seu del GAV.

CLUB DE LLECTURA: *A les portes d'Ucro* de Vicent Josep Escuder i Bisbal

Inscripcions en el correu: clublectura@inev.org

+Info: **INEV**

8 Abr (divendres) 19:00 h. Real Basílica de la Mare de Deu dels Desamparats. Valencia C.

VELADA POETICA en honor de la Mare de Deu dels Dolors, patrona dels poetes valencians.

Programa:

Salutació de D. Jaime Sancho Andreu i D. Álvaro Almenar Picallo (rector i vicerector de la Basílica).

Poetes: Donís Martín i Albizua, Rafael Melià i Castelló, Josep Albert Aymemir i Casasús, Donís Salvador i Cháfer, Roser Lacruz i Caplliure, Immaculada Ballester i Montava, Ampar Cabrera i Sanfèlix, Enric Vte. Almero i Zanón.

+Info: **LRP**

9 Abr (dissabte) 11:00 h. Pça. Comte de Carlet, Valencia C.

TOTS ELS DIES 9. Homenage al canonge Mariano de Liñán.

A continuació se farà un recorregut per les fonts més significatives del centre de la ciutat.

+Info: **Rogle i Convencio**

PATRIMONI VALENCIÀ

La Festa dels Moros i Cristians d'Alcoy

M^aA.M.C.

La ciutat de **Alcoy**, capital de l'**Alcoya**, celebrarà la gran festa de **Moros i Cristians** després del parentesis que han suposat els dos últims exercicis. Els proxims dies 22, 23 i 24 d'abril tindran lloc els actes d'esta festa en honor al patró de la ciutat, **Sant Jordi**, declarada de **Interes Turistic Internacional** des de fa 42 anys.

La festa de Moros i Cristians d'Alcoy es una de les més importants que es celebren, i ho es principalment per la riquesa i vistositat de l'indumentaria que exhibixen les diferents *filaes* o *comparses*, aixina com els estandarts, la musica, la posada en escena, etc. De tots es sabut que la festa de Moros i Cristians es molt representativa de la cultura festiva valenciana i es celebra en moltes localitats, cadascuna en les seues particularitats.

La ciutat d'Alcoy fon conquistada als musulmans a mitjan del segle XIII per **Jaume I** i, des de llavors, anexionada al **Regne de Valencia**. Repoblada en cristians, estos, de tant en tant, se veien sitiats per les hosts musulmanes, que els tenien atemorits; per este motiu Jaume I, per a defendre la vila, envià un grup de 40 cavallers.

Rememorant l'última batalla entre els arabs, que no renunciaven a recuperar Alcoy, i els nous establits, se conta –entre historia i llegenda– que el dia 23 d'abril de 1276 els moros, capitanejats per **Al-Azraq**, conegut com "El Blau" pel color dels seus ulls, es preparaven per a l'ocupació de la ciutat. Davant l'imminent enfrontament, i mentres es celebrava la missa en honor al sant del dia, sant Jordi, mossen **Torregrossa** invocà l'ajuda divina i la celestial intercessió del sant. Durant l'atac, i quan ya pareixia que tot estava perdut, aparegué, entre els marlets del castell, un cavaller que cavalcava sobre un cavall blanc, destacant sobre el pit de la seua vestimenta una creu, sent identificat pels cristians com el propi sant Jordi, qui, en l'enfrontament, causà moltes baixes en el bando musulma i que, en una flecha molt certera, acabà en la vida d'Al Azraq, produint-se seguidament la fugida dels sarraïns.

A partir d'aquell dia els alcoyans tenen a sant Jordi com a patró i juraren celebrar tots els anys una festa en el seu honor.

La primera referencia escrita de la Festa de Moros i Cristians la trobem en 1672: en el llibre **Celebre Centuria** de **Vicent Carbonell** se narren alguns dels actes celebrats en la festivitat del patró. Igualment parla de dos companyies: "Christianos Moros" i "Cathólicos Christianos", oríge dels actuals bandos moro i cristia, que suponen

un total de vintuit *filaes* en l'actualitat.

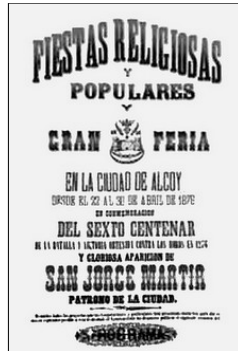
Des dels inicis de la Festa les formacions dels bandos se denominaven **comparses**. No fon fins a mitjan del segle XX que començaren a ser conegudes com a *filaes*; aço se degue a que era una sola esquadra o *filà* de cadascuna d'elles la que desfilla el dia de "l'Entrada". Les 28 *filaes* actuals, per orde d'antiguetat (s'inclou en moltes el nom oficial i el popular) son:

Pel bando moro: Llana, coneguda per "Primer de Lana", es la *filà* més antiga de les que se te constancia, arranca en el s. XVIII. **Judeus**, segona més antiga. **Domingo Miques**, "Miqueros", te el seu oríge entre 1741 i 1745. **Chano**, la primera noticia escrita es de 1839, i es la "Tercera de Lana". **Verts**, es anterior a 1839, "Sexta de Lana". **Magenta**, fundada en 1866, "Beduinos". **Cordo**, "Cordoneros", data de 1817, i es la "Cuarta de Lana". **Llaugers**, fundada en 1837 per Miguel López Bernabeu. **Mudeixars**, "Palominos", fon fundada el 2 de juny de 1901. **Abencerrajes**, fundada en 1902 en el si de la Societat Artística Musical Apolo. **Marrakesch**, fundada el 2 de juny de 1901 com a "Moros de Marrakesch". **Realistes**, d'oríge incert, coneguda com a "Cavalleria de Realistes", nom que rebria sobre 1886, o "Cavalleria de Moros". **Berberescs**, fundada en 1869 com a "Berberi", i un any mes tart com a "Cavalleria de Bequetes". **Benimerines**, fundada en 1980, es la *filà* més recent.

El bando cristia l'integren: Andalusos, es la *filà* més antiga, probablement d'abans de 1839. Ocupa el primer lloc des de 1906. **Asturians**, "Creueta", la seua participació es anterior a 1839. **Cides**, en honor al Sit, ocupa el tercer lloc des del s. XX i se te constancia des de 1839.

Llauradors, data de 1842. **Gusmans**, fundada en 1905, es de les més numeroses. **Vascs**, creada en 1909, fon pionera en utilisar una marcha cristiana en 1958.

Mossaraps, apareix en 1925, "Els Gats". **Almogavers**, fundada en 1933 en el nom de "Primera de Astures", es coneguda en el nom de "La Llaganya". **Navarros**, fundada en 1870, encara que apareix inscrita en 1863. **Tomasines**, apareix citada en 1839. **Montanyesos**, fundada en 1921 en el Circul Industrial. **Creuats**, se creà en 1945. **Alcodians**, la *filà* existí des de 1912, pero l'actual es de 1959 naixcuda en l'Associació dels Antics Alumnes Salesians. **Aragonesos**, es la *filà* més recent, se fundà en 1961, en la barriada de Batoy.

PRIMER CARTELL QUE SE CONSERVA, 1876

CELEBRE CENTURIA, DE VICENT CARBONELL, 1873

Continúa en la pagina 3.

Alguns models d'arrepinyar

En el *Rogle* 166-167 ya comentarem algunes de les formes de triar o arrepinyar, sobre tot les basades en cançonetes, aixina com la molt coneguda de "fer peus". N'arrepleguem ara algunes atres, ya que en son tantes i tan variades les maneres de buscar qui dirigix el joc, qui paga o qui se salva, com ample es l'imaginari infantil. N'hi ha de molt senzilles i d'atres que son molt mes complexes.

- Mostrar les dos mans tancades en un puny, en un dels quals hi ha amagat algun element i preguntar: "¿En quina ma està?"

- Fer una carrera imprevista, sense avisar, al crit de: "L'ultim paga".

- Endevinar el numero que pensa qui mana del 1 al 10, o al numero fixat previamente. (Este no es massa fiable perque es facil fer trampetes).

- U dels mes divertits es el "mil i ou". Un jugador s'aparta del grup i es tapa els ulls. Qui comença a contar, ho fa rapidament, a partir de l'u i en veu alta, sense senyalar a ningú. Quan al dels ulls tapats se li ocorre diu: "Mil i ou", qui conta se dentindrà i el numero en que s'ha parat servirà per a anar fent recontes en tots els participants i anar triant, lo qual se fa de la següent manera: començant sempre en el mateix jugador, posats tots en una filera (o en rogle), qui porta la direccio comença a contar i se salva a qui li toca el dit numero. L'accio se repetirà fins que quede un participant, l'ultim, que sera qui paga.

EL PEU FERIT,
DE JOAQUIM SOROLLA, 1909

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.B.A.

Sanchis, Sito

El secret del Bovet

Associació d'Escriptors en Llengua Valenciana i Foment de les Lletres Valencianes, Valencia, 2021 (205 pàgines)

L'autor, **Sito Sanchis**, és un reconegut poeta guanyador d'importants concursos lliteraris; conta entre el seu palmarés en varis guardons dels **Jocs Florals de la Ciutat i Regne de València**, entre ells la **Flor Natural**, ademés de premis en la lliteratura fallera, havent obtingut el màxim guardó, el "**Bernat i Baldovi**". En esta obra afronta un nou repte lliterari, la narració. Per a la construcció del relat ha fet una indagació profusa per a descriure fidelment la **València** de la primera mitat del segle XX, concretament els albors de la **Guerra Civil**; aixina puix, ben documentat, embasta els fets ocorreguts en estes dates a l'entorn de l'imatge titular de la **Mare de Deu dels Desamparats** per a abordar dos històries que convergixen en huitanta anys de diferència i pretenen aclarir algunes de les contalles i llegendes populars a l'entorn de la figura de la **Patrona** de València.

Describeu al mateix temps, gràcies al seu treball d'investigació, els parages i partides més singulars de la **Horta Nort**, un espai encara no urbanisat, aixina com també la manera de sobreviure dels llauradors d'aquella época, desvelant, de la mà d'un valerós retor, u dels successos encara desconeguts per la majoria de la societat valenciana.

Estem davant d'una novela històrica sobre la nostra terra que augurem serà del gust dels llectors que siguen amants de l'intriga i de l'ingeni d'una bona trama lliterària.

El llibre està convenientment il·lustrat i en les fotos que inclou se mostren edificis notables de València i uns atres elements decoratius, aixina com l'imatge de la Patrona dels valencians.

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicacio es la millor forma de col·laborar en nosatres. Tambe pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **colaborador** (12 € a l'any), i t'enviarém a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any. I si tens voluntat de fer alguna puntual aportacio economica, tambe te quedariem molt agraits. El nostre numero de conte, en **Caixa Popular**, es: **ES52 3159 0018 1926 1586 4721**

PATRIMONI VALENCIÀ

La Festa dels Moros...

Ve de la pagina 2.

Cada any a una *filà* li toca eixercir els carrecs principals de la festa: **capitans** i **alferes**. Les **alferecies** s'eixercixen un any abans de la capitania i en este carrec s'inclouen esquadres, boats, balls, carrosses i espectaculs. Les **capitanies** son el carrec mes important i s'obtenen rotativament.

La festa, que te un orige estrictament religios, ana evolucionant i consolidant-se des de 1741, incorporant actes profans. Transmesa de pares a fills, arriba fins els nostres dies en forma de **Trilogia Festiva**, lo qual no vol dir que a lo llarg del mes d'abril no se vagen celebrant diferents actes totalment vinculats a la festa. Es la **Associacio Sant Jordi** la responsable de l'organisacio, i com a tal apareix reglamentada des de l'any 1883, encara que hi ha una entitat que la precedi, la **Junta de Devotos del Santo**, documentada en el segle XVIII, que en posterioritat passà a ser la **Junta de Directores del Señor San Jorge**, de la que es conserven les primeres actes i reglaments, datades en 1839.

La trilogia festiva se desenrolla de la següent manera: el primer dia, el **22** d'abril, es el mes espectacular. Es realisen les "Entraes", dedicant-se el mati a l'entrada cristiana i la vesprada a la mora. El segon dia, el **23**, es la festivitat de sant Jordi, jornada de devocio en la Capella, processo en la reliquia (falange d'un dit de la ma que procedix de la reliquia que del sant guarda la **Seu** valentina). Per la vesprada la processo va acompanyada ademés en la figura de **Sant Jordiet**, un chiquet d'uns huit anys que vist de soldat romà. El **24**, el tercer de la festa, es conegut com el "**Dia de l'Alardo**" (la batalla), quan totes les *fil·laes* el passen disparant en els arcabussos. Pel mati son els moros els protagonistes, l'embaixada cristiana ho es per la vesprada; els embaixadors de cada bando s'encaren i en el transcurs de la lluita se produix l'aparicio en els marlets del castell de sant Jordi chiquet, Sant Jordiet, finalisant la disputa en la victoria dels cristians. Redoblen els tambors, sonen les trompetes i les campanes, dispars dels arcabussos, olor a polvora, fum... I quan renaix la pau i la calma s'aclama a Sant Jordiet cantant l'Himne de la Festa que posarà punt i final a la celebracio fins l'any proxim.

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llombart**

Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els exemplars editats fins ara estan en:

www.rogleconstantillombart.com

www.pjvalencianista.org

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Terra, generalment vedada, en arbres o vegetació baixa, destinada a sovint al pasturage.
2. Pardal comu en Espanya, d'uns dotze centimetres des del cap a la coa, les plomes son de color pardenc, les ales i la coa son negres en taques blanques, en una zona groga en les ales, el cap es blanc pels costats, negre en la part superior i en una taca roja en la cara. Es facilment domesticable; molt estimat pel seu cant.
3. Persona que tenfa per ofici l'eixecucio de la pena de mort.
4. En un llenguatge infantil, tindre ganex de dormir.
5. Que produix molta vegetació o fruits. Fertil, que es capaç de reproduir-se en facilitat. Que te una gran producció.
6. Obstinat, tossut o persistent en una opinió, dictamen o resolució.
7. Persona que al parlar no pronuncia be per algun defecte i canvia unes lletres per unes atres.
8. Corral de porcs. S'aplica tambe a un lloc que està molt brut.
9. Suspensió temporal de les hostilitats entre enemics que estan en guerra. En sentit figurat, repos, descans.

La solució a peu de pagina.

PARAULES VERTICALS

1. Donar a beure als animals, principalment al ganado.
2. Cobrir el pis en catifes.

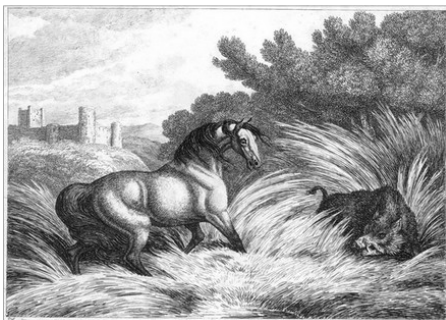
		1.		2.				
1.								V
2.		G						
3.								H
4.		N						
5.				N				
6.								N
7.								L
8.				C				
9.								U

FAULA

M^aA.M.C.

El cavall i el porc javali

Tots els dies el cavall salvage **asseciava** la seua set en un riu poc profund. Allí tambe acodia un **porc javali** que, al remoure el fanc del fondo en el morro i les pates, **enterbolia** l'aigua. El cavall li demanà que anara mes espai al beure, pero el **porc javali** s'ofengue i el tractà de foll. Acabaren mirant-se en odi, com si foren els pijors enemics. Llavors, el cavall salvage, enfurit, ana a buscar a l'home i li demanà ajuda.

EL CAVALL I EL PORC JAVALI DE SAMUEL HOWITT, 1811.

—digue l'home—, pero hauras de permetre'm montar damunt del teu lloc. El cavall estigue d'acort i alla anaren en busca de l'enemic. El trobaren prop del bosc i, abans de que poguera amagar-se en l'espessura, l'home llançà la seua **javalina** i li donà mort. Lliure ya del **porc javali**, el cavall enfilà cap al riu per a beure en les seues clares aigües, segur de que no tornaria a ser destorbat. Pero l'home no pensava desmontar-lo.

—M'alegre d'haver-te ajudat —li digue—. No nomes mati ad eixa bestia, sino que capturi a un esplendit cavall. I encara que l'animal se resisti, l'obligà a fer la seua voluntat i li posà **ramaleres** i **montura**. Ell, que sempre havia segut lliure com el vent, per primera volta en la seua vida hague d'obedir a un amo. Encara que la seua sort no tenia remei, des d'aquell moment se llamentà nit i dia: —iFava de mi! Les molesties que me causava el **porc javali** no eren res comparades en aço! iPer exagerar massa un assumt sense importancia, he acabat sent esclau!

Traducció i adaptació a la llengua valenciana d'una faula de **Fedro**

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definició)

Asseciava de **asseciar/ saturar/ omplir**: Satisfere les ganex de menjar o beure.
Enterbolia de **enterbolir/ enfosquir/ embrutar**: Fer o posar terbol.
Javalina/ venable/ pica/ alabarda: Es-

pecie de llançà prima que es llançà a ma.
Montura/ cavalcadura/ sella/ arreu: Conjunt de peces per a posar a l'animal que s'ha de cavalcar.
Ramaleres/ ronçal/ ramal: Conjunt de les dos correges de la brida en les que es guia o governa un animal de tir o de

montar.
Porc javali /porc cervical: Mamífer unguulat que es te per precedent del porc domestic, de cap mes allargat que este, pels de color gris, aspres i espessos, orelles teses i colomellos llarcs.

Solució:

Verticals: 1. ABEURAR 2. ENCATIFAR 3. BOGHI 4. SONETA 5. FECUNT 6. PERTINAC 7. FARFALLS 8. PORCATERA 9. TREVA 1. DEVESSA 2. CAGARNERA

I RECORDA...La nostra primera paraula es **abeurar**. L'accio i efecte d'abeurar es un **abeurament** o una **abeurada**. Està **abeurat** l'animal que ha begut. Que abeura es **abeurador**; tambe s'aplica a la pica o recipient a on beuen o abeuren els animals; o al lloc a on estos tenen costum d'anar a beure, especialment les aus. Eix. *Es necessari fer un descans per a que els cavalls i el ganado abeuren.*
 La nostra segona paraula es **encatifar**. L'accio i efecte d'encatifar es un **encatifament**. Està **encatifat** el lloc que està cobert per una o varies catifes. Una **catifa** es un teixit de llana, seda o un atre material, en diferents colors i dibuixos, i que s'utilisa per a cobrir el pis d'una habitació per a protegir del fret o com a element decoratiu. Eix. *La sala a on se practica el yoga està completament encatifada.*